

Mireia Tarragó & Victoria Guerrero

—*Lotte Lenya: de Viena a Hollywood*

Petit Palau Cambra

Dijous, 24 d'abril de 2025 – 19.30 h

Petit Palau

En co-producció amb:

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Mireia Tarragó, soprano
Victoria Guerrero, piano

Gustav Mahler (1860-1911)

De *Des Knaben Wunderhorn*

Scheiden und Meiden

Rheinlegendchen

Ablösung im Sommer

Alma Mahler (1879-1964)

Fünf Lieder

Die stille Stadt

In meines Vaters Garten

Laue Sommernacht

Bei dir ist traut

Ich wandle unter Blumen

Dora Pejačević (1885-1923)

Zwei Schmetterlingslieder, op. 52

Gold'ne Sterne, blaue Glöckchen

Schwebe du Schmetterling

De *Sieben Lieder, op. 23*

Taut erst Blauveilchen

Arnold Schönberg (1874-1951)

De *Brettel Lieder*

Einfaltiges Lied
Der genügsame Liebhaber
Gigerlette
Mahnung

Hanns Eisler (1898-1962)
De Hollywooder Liederbuch

An den kleinen Radioapparat
Speisekammer 1942
Über den Selbstmord
Hotelzimmer 1942
Die Stadt ist nach den Engeln genannt
Diese Stadt hat mich belehrt

Kurt Weill (1900-1950)
Nannas Lied
Der Abschiedsbrief

Aquest concert té una durada de 60 minuts, sense pausa.
La durada del concert és aproximada.
Concert enregistrat per Catalunya Música
#Lied #jovestalents

Avançament de
temporada 2025–2026

Palau
de la Música
Catalana

—Palau Òpera

15.10.25

Il Mitridate Eupatore
de Scarlatti

25.11.25

Orfeo ed Euridice
de Gluck

09.11.25

Alcina de Händel

15.02.26

Giulio Cesare de Händel

—Palau Grans Veus

13.11.25

Benjamin Appl
& James Bailleau

21.04.26

Sondra Radvanovsky
& Anthony Manoli

10.03.26

Julia Lezhneva
& Il Giardino Armonico

11.05.26

Xavier Sabata
& Le Concert de l'Hostel Dieu

13.04.26

Piotr Beczala
& Sarah Tysman

01.06.26

Julia Kleiter
& Julius Drake

Abonaments ja disponibles.

Abonaments a la carta, a partir de 4 concerts,
a partir del 19 de maig.

Entrades individuals a la venda a partir del 26 de maig.

Poema

Sarbatana d'amor

Càntut a tu,
quan vinc dels segles
i em faig carreu
de la pregària,
lliri ignorat, sol furtiu,
bes nascut de l'alimària.

Sona flabioll!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Ha tornat
la flama trobadora,
aquí, de cop,
perquè el temps
és un cercle de seda
que marca el pas del sol
i l'acull de genolls,
per abeurar-s'hi.

Càntut a la vida i dic
l'espurna de la cançoneta,
quan balla el rodamon
de flauta i violí.

Sona flabioll!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Càntut a tu i et duc arreu.
I les esquelles diuen
la cançó que escampa
el goig diví de fer-se nom.
I així, de cop,
tot se'n va i tot retorna
pel tímid corriol
que mena a tu.

Sona flabiol!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Meravellada
canta la fada,
l' enamorada
del fetiller.

Lluís Calvo
Del llibre *Centaures i rossinyols*.
La Pobla de Farnals: Edicions del Buc, 2023.

Comentari

Lotte Lenya: de Viena a Hollywood

Nascuda a Viena el 1898, Lotte Lenya va començar una destacada carrera com a cantant, actriu i ballarina al Berlín dels anys vint. El 1924 va conèixer Kurt Weill (amb qui es casaria dos anys després), que llavors col·laborava estretament amb Bertolt Brecht, i va contribuir decisivament a l'èxit de les seves obres. Van fugir del nazisme, primer a París i després a Nova York; en morir Weill el 1950 va tenir-ne cura del llegat, alhora que reprenia una notable carrera com a actriu. Lenya, que va morir a Nova York el 1981, ha inspirat a Mireia Tarragó i Victoria Guerrero un programa que ens porta de l'època i el lloc en què va néixer fins als anys d'exili, que van patir tots els compositors que van viure prou.

Començarem amb Gustav Mahler i tres *lieder* de *Des Knaben Wunderhorn*: “Scheiden und Meiden”, que esmenta un anell d'or que trobarem també a la deliciosa “Rheinlegendchen” i, per acabar, el sempre enigmàtic “Ablösung im Sommer”.

Només disset *lieder* d'Alma Mahler van sobreviure a la seva fugida de Viena per l'*anschluss*. Els *Fünf Lieder* són del 1901, quan encara era Alma Schindler, i ens situen ja en l'atmosfera incerta, mirant cap a l'atonalitat, de la música del tombant de segle.

Del mateix any, 1901, són els *Brettl Lieder*, que Arnold Schönberg va compondre per al cabaret literari Überbrettl. Són vuit cançons fresques i desimboltes; la selecció que n'escoltarem reflecteix l'ambient relaxat i irreverent d'aquell teatre de Berlín.

Entre Mahler i Schönberg hi haurà Dora Pejačević, el nom més desconegut del programa. Croata, d'origen noble, considerada el primer compositor modern del seu país, la seva obra es va estrenar als centres musicals més importants (Viena inclosa, naturalment). De les tres cançons del programa, cal destacar-ne l'estil tan diferent –arran de la seva vivència de la guerra– entre les dues primeres, els *Zwei Schmetterlingslieder*, compostes el 1920, i l'última, “Taut erst Blauveilchen”, del 1907.

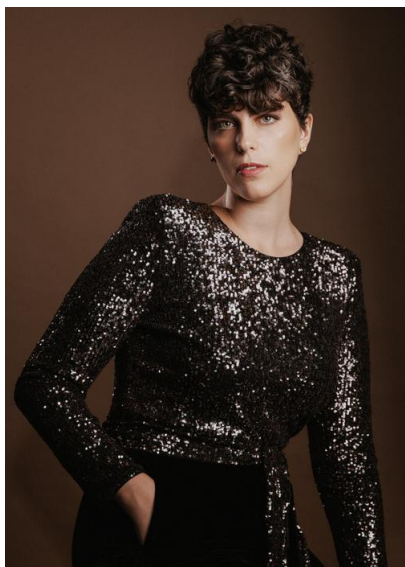
Hanns Eisler i Bertolt Brecht es van retrobar als anys quaranta a Hollywood, després que l'exili els portés per camins diferents. D'aquí va sorgir el *Hollywooder Liederbuch*, un llarg recull de cançons que parla de la dura experiència; n'hi haurà prou amb una selecció de sis per copsar-ne la por, la tristesa, la frustració, l'enyorança...

El programa es tanca amb dues cançons de Kurt Weill que recullen l'esperit irònicament trist dels anys trenta: *Nannas Lied* (amb un text de Brecht que ja havia musicat Eisler) i *Der Abschiedsbrief* (amb poema d'Erich Kästner, perseguit també pel nazisme).

Sílvia Pujalte, divulgadora musical especialitzada en lied

Biografies

Mireia Tarragó, soprano

© Anna Tena

Nascuda a Tarragona (1995), durant els seus anys d'estudi va rebre tres vegades la beca de la Fundació Victoria de los Ángeles i va cursar el grau superior de cant i el Màster d'Interpretació del Lied a l'ESMUC, que finalitzà amb el màxim reconeixement acadèmic.

La seva discografia consta d'un disc enregistrat amb la pianista Carmen Santamaría, en homenatge a la figura del compositor càntabre Arturo Dúo-Vital, i a més, també juntes han gravat diverses cançons de compositores alemanyes, catalanes i valencianes. Amb el guitarrista Bernardo Rambeaud ha enregistrat cançons d'Eudard Toldrà.

També forma part del programa Lied the Future, impulsat per l'Associació Franz Schubert Barcelona amb el suport de la Fundació Banc Sabadell. Aquesta plataforma va facilitar-li durant el 2023 la tutoria i diverses lliçons amb Dorothea Röschmann i Wolfram Rieger i també actuacions a la Schubertiada a Vilabertran i per la resta d'Espanya.

En el camp operístic té en repertori els personatges de Micaëla de *Carmen* de Bizet, Lucy de *The telephone* de Menotti, Pamina de *Die Zauberflöte* de Mozart i Lauretta de *Gianni Schicchi* de Puccini.

Ha format part dels cartells principals de la Schubertíada a Vilabertran i Festival LIFE Victoria, Barcelona Obertura Spring Festival i Festival de Música Antiga dels Pirineus. Ha cantat en sales de prestigi, com l'Auditori Nacional de Bordeus, Auditori Nacional de Catalunya, Palau de la Música Catalana i Auditori de Girona.

Victoria Guerrero, piano

Guardonada amb el premi a la millor pianista als prestigiosos concursos Das Lied-International Song Competition de Heidelberg (2017) i Paula Salomon-Lindberg Liedwettbewerb a la Universität der Künste de Berlín (2015), té una llarga formació com a solista que començà al Conservatorio Superior de Sevilla amb el pianista Óscar Martín i que ha consolidat a la Musikhochschule de Freiburg amb Tibor Szász. S'ha interessat especialment pel repertori de lied, amb la professora Pauliina Tukiainen en el Màster en Lied a la Musikhochschule für Musik de Karlsruhe i rep el mestratge del prestigiós pianista de lied Hartmut Höll, i de postgraduat Solistenexamen a la Musikhochschule de Karlsruhe. Ha gaudit de les beques Frauen Förder Stipendium i Juventudes Musicales de Madrid. També ha rebut consell en diversos cursos de perfeccionament de grans liederistes, com els pianistes H. Deutsch, A. Le Bozec, J. Ph. Schulze, W. Rieger, D. Selig, B. Kehring i els cantants A. Schmidt, Ch. Prégardien, W. Holzmair o Ch. Iven.

Ha estat convidada a diversos cicles i festivals del gènere, com ara el Bonner Schumannfest a la Schumannhaus de Bonn els anys 2016, 2018 i 2019. Ha actuat al festival Im Frühling a Heidelberg i al cicle LiederAbend.de a Freiburg, i l'estiu del 2018 va participar a la Schubertiada a Vilabertran amb el professor Wolfgang Rieger i a la Schubertiada a Valdegovía amb la soprano Natalia Labourdette l'estiu del 2019, i al Cicle de Lied de la Zarzuela.

El passat any 2022, el Premi Extraordinari del jurat a l'Internationaler Wettbewerb für Liedkunst de Stuttgart (2022) reconeixia i consolidava una vegada més la carrera d'aquesta pianista de Jerez com a intèrpret de lied. El juny del mateix any va publicar el seu àlbum debut, *Petite MORT*, amb la soprano Natalia Labourdette. És pianista acompanyant en el departament de cant de la Universität Mozarteum de Salzburg.

Textos

Gustav Mahler (1860-1911)

De *Des Knaben Wunderhorn* – El corn màgic de la joventut

Recopilació de cants populars alemanys realitzada per Achim von Arnim (1781-1831) i Clemens Brentano (1778-1842)

Scheiden und Meiden

Es ritten drei Reiter zum
Thore hinaus, Ade!
Fein's Liebchen, das schaute
zum Fenster hinaus. Ade!
Und wenn es denn soll
geschieden sein,
So reich' mir dein goldenes
Ringlein! Ade!
Ja, Scheiden und Meiden thut
weh, thut weh.

Es scheiden das Kind schon
in der Wieg'. Ade!
Wann werd' ich mein Schätzel
wohl kriegen? Ade!
Und ist es nicht morgen, ach
wär' es doch heut'!
Es machte uns Beiden wohl
grosse Freud'! Ade!
Ja, Scheiden und Meiden thut
weh, thut weh.

Rheinlegendchen

Bald gras ich am Neckar,
Bald gras ich am Rhein,
Bald hab ich ein Schätzel,
Bald bin ich allein.

Comiat i absència

*Sortiren tres cavallers pel portal,
adeu!
La bella estimada els mirà per la
finestra, adeu!
I si ens hem de separar,
dona'm el teu anellet daurat.
Adeu!
Sí, acomiadar-se i separar-se fa
mal!*

*Si s'emporta l'infant del bressol,
adeu!
Quan aconseguiré el meu tresor?
Adeu!
I no serà demà? Ah, si fos avui,
quina gran joia en tindriem tots
dos! Adeu!
Sí, acomiadar-se i separar-se fa
mal.*

Petita llegenda del Rin

*Aviat segaré a prop del Neckar,
aviat segaré a prop del Rin,
aviat tindrè una estimada,
aviat em quedaré sol.*

Was hilft mir das Grasen,
Wenn d'Sichel nicht schneidt,
Was hilft mir ein Schätzel,
Wenn's bei mir nicht bleibt.

So soll ich denn grasen
Am Neckar, am Rhein,
So werf ich mein goldenes
Ringlein hinein.

Es fließet im Neckar
Und fließet im Rhein,
Soll schwimmen hinunter
Ins Meer tief hinein.

Und schwimmt es das
Ringlein,
So frißt es ein Fisch,
Das Fischlein soll kommen
Aufs Königs sein Tisch.

Der König tät fragen,
Wems Ringlein sollt sein?
Da tät mein Schatz sagen,
Das Ringlein g'hört mein.

Mein Schätzlein tät springen,
Berg auf und Berg ein,
Tät mir wiedrum bringen
Das Goldringlein fein.

Kannst grasen am Neckar,
Kannst grasen am Rhein,
Wirf du mir nur immer
Dein Ringlein hinein.

Ablösung im Sommer

Kukuk hat sich zu Tode
gefallen,
an einer grünen Weiden!
Kukuk ist tot! Kukuk ist tot!
Hat sich zu Tod' gefallen!

*De què em servirà segar,
si la falç no talla?
De què em servirà una
estimada,
si no resta amb mi?*

*Si haig de segar,
al Neckar o al Rin,
llavors hi tiraré
el meu anellet daurat.*

*Se l'emporti el Neckar
o se l'emporti el Rin,
surarà cap avall,
no cap al fons del mar.*

*I mentre l'anellet neda,
se'l menjarà un peix.
I aquest peix arribarà
al plat del rei.*

*I el rei preguntarà:
De qui deu ser aquest anellet?
I dirà la meva estimada:
Aquest anellet és meu.*

*La meva estimada anirà saltant
amunt i avall per les
muntanyes,
per tornar-me a donar
el bell anellet daurat.*

*Ja pots segar a prop del Neckar,
ja pots segar a prop del Rin,
però no deixis de tirar-hi
el teu anellet daurat!*

Rellevament en l'estiu

*El cucut ha caigut mort
en la seva verda vimetera!
El cucut és mort!
Ha caigut mort!*

Wer soll uns denn den
Sommer lang
Die Zeit und Weil' vertreiben?
Kuckuck! Kuckuck!
Wer soll uns denn den
Sommer lang
Die Zeit und Weil' vertreiben?

*Durant tot aquest estiu
qui ens farà passar l'estona?
Cucut! Cucut!
Durant tot aquest estiu
qui ens farà passar l'estona?*

Ei! Das soll thun Frau
Nachtigall!
Die sitzt auf grünem Zweige!
Die kleine, feine Nachtigall,
Die liebe, süße Nachtigall!
Sie singt und springt, ist all'
zeit froh,
Wenn andre Vögel schweigen!

*Ai, això ho farà el senyor
rossinyol,
que seu en la verda branca!
El petit i delicat rossinyol,
l'estimat i dolç rossinyol!
Canta i salta, sempre està
content,
mentre els altres ocells callen!*

Wir warten auf Frau
Nachtigall,
Die wohnt im grünen Hage,
Und wenn der Kukuk zu
Ende ist,
Dann fängt sie an zu
schlagen!

*Esperem el senyor rossinyol,
que viu en una verda bardissa,
i quan el cucut es mori,
llavors començarà ell a refilar!*

Alma Mahler (1879-1964) *Fünf Lieder*

Die stille Stadt

Text de Richard Dehmel (1863-
1920)

Liegt eine Stadt im Tale,
Ein blaßer Tag vergeht;
Es wird nicht lang dauern
mehr,
Bis weder Mond noch Sterne,
Nur Nacht am Himmel steht.

La ciutat silenciosa

*Hi ha una ciutat a la vall,
s'escola un dia grisós,
ja no falta gaire
perquè la lluna o estrelles,
apareguin al cel nocturn.*

Von allen Bergen drücken
Nebel auf die Stadt,
Es dringt kein Dach, noch
Hof noch Haus,
Kein Laut aus ihrem Rauch
heraus,
Kaum Türme nach und
Brücken.

Doch als der Wanderer graute,
Da ging ein Lichtlein auf im
Grund;
Und aus dem Rauch und
Nebel
Begann ein leiser Lobgesang
aus Kindermund.

In meines Vaters Garten

Text d'Otto Erich Hartleben (1864-
1905)

In meines Vaters Garten –
blühe mein Herz, blüh auf –
in meines Vaters Garten
stand ein schattender
Apfelbaum –
Süsser Traum –
stand ein schattender
Apfelbaum.

Drei blonde Königstöchter –
blühe mein Herz, blüh auf –
drei wunderschöne Mädchen
schliefen unter dem
Apfelbaum –
Süsser Traum –
schliefen unter dem
Apfelbaum.

Die allerjüngste Feine –
blühe mein Herz, blüh auf –
die allerjüngste Feine
blinzelte und erwachte kaum –
Süsser Traum –
blinzelte und erwachte kaum.

*Des de totes les muntanyes
ha baixat la boira sobre la
ciutat,
no sobresurt cap teulada, pati o
casa,
ni cap soroll damunt del fum,
cap torre ni cap pont.*

*Però quan el viatger avança,
s'ha fet una llumeta allà al fons,
i a través del fum i la boira
se sent un dolç cant de lloança
d'una boca infantil.*

Al jardí del meu pare

*Al jardí del meu pare,
floreix, cor meu,
al jardí del meu pare
hi havia un ombrós pomer,
dolç somni,
hi havia un ombrós pomer.*

*Tres princeses rosses,
floreix, cor meu,
tres noies meravelloses
dormien sota el pomer,
dolç somni,
dormien sota el pomer.*

*La més jove de les belles,
floreix, cor meu,
la més jove de les belles
parpellejà i a penes es despertà,
dolç somni,
parpellejà i a penes es despertà.*

Die zweite fuhr sich übers
Haar –
blühe mein Herz, blüh auf –
sah den roten Morgensaum –
Süsser Traum –

Sie sprach: Hört ihr die
Trommel nicht –
blühe mein Herz, blüh auf –
Süsser Traum –
hell durch den dämmernden
Traum?

Mein Liebster zieht in den
Kampf –
blühe mein Herz, blüh auf –
mein Liebster zieht in den
Kampf hinaus,
küss mir als Sieger des
Kleides Saum –
Süsser Traum –
küss mir des Kleides Saum!

Die dritte sprach und sprach
so leis –
blühe mein Herz, blüh auf –
die dritte sprach und sprach
so leis:
Ich küsse dem Liebsten des
Kleides Saum –
Süsser Traum –
ich küsse dem Liebsten des
Kleides Saum. –

In meines Vaters Garten –
blühe mein Herz, blüh auf –
in meines Vaters Garten
steht ein sonniger Apfelbaum
–
Süsser Traum –
steht ein sonniger Apfelbaum!

*La segona s'acaronà els cabells,
floreix, cor meu,
i contemplà l'aurora rogent,
dolç somni.*

*Digué: No sentiú els tambors?
floreix, cor meu,
dolç somni,
vibrants en l'espai que clareja?*

*El meu estimat se'n va a la
guerra,
floreix cor meu,
el meu estimat se'n va a la
guerra,
i em besa com vencedor l'orla de
la seda,
dolç somni,
em besa l'orla de la seda.*

*La tercera parlà, i digué molt
suaument,
floreix, cor meu,
la tercera parlà i digué molt
suaument:
beso l'orla de la seda de
l'estimat,
dolç somni,
Beso l'orla de la seda de
l'estimat.*

*Al jardí del meu pare,
floreix, cor meu,
al jardí del meu pare
hi havia un solellós pomer,
dolç somni,
hi havia un solellós pomer!*

Laue Sommernacht

Text de Gustav Falke (1853-1916)

Tèbia nit d'estiu

Laue Sommernacht,
Am Himmel stand kein Stern,
Im weiten Walde suchten wir
Und tief im Dunkel.

*Tèbia nit d'estiu,
amb un cel sense estrelles,
ens buscàrem en l'ampli bosc,
molt fosc i ens vàrem trobar.*

Fanden uns im weiten Walde
In der Nacht, der
sternenlosen,
Hielten staunend uns im
Arme
In der dunklen Nacht,

*Ens vàrem trobar en l'ampli
bosc
en una nit sense estrelles,
i ens mantinguérem abraçats
en la nit obscura.*

War nicht unser ganzes Leben
Nur ein Tappen, nur ein
Suchen,
Da in deine Finsternisse
Liebe, fiel dein Licht!

*Tota la nostra vida no era més
que un buscar a les palpentes,
però en aquelles tenebres
l'amor trobà la llum!*

Bei dir ist traut

Text de Rainer Maria Rilke (1875-
1926)

S'hi està bé amb tu

Bei dir ist traut,
Zage Uhren schlugen
Wie aus alten Tagen,
Kann mir ein Liebes sagen,
Aber nur nicht laut!

*S'hi està bé amb tu,
passen les hores plàcidament,
com en els vells temps,
arriben paraules d'amor
però a penes se senten!*

Ein Tor geht irgendwo
draußen im Blutentreiben,
Der Abend horcht an die
Schieben,
Laß uns leise bleiben,
Keiner weiß uns so!

*Una porta va a algun lloc,
a fora cap a les flors que s'obren,
el vespre espia les vidrieres,
quedem-nos quiets,
ningú no ens descobrirà!*

Ich wandle unter Blumen

Text de Heinrich Heine (1828-1856)

Passejo sota unes flors

Ich wandle unter Blumen
Und blühe selber mit,
Ich wandle wie im Traume
Und schwanke bei jedem
Schritt.

*Passejo sota unes flors
i jo mateix he florit;
passejo com en somnis,
i ensopego a cada pas.*

O halt mich fest, Geliebte!
Vor Liebestrunkenheit
Fall' ich dir sonst zu Füßen
Und der Garten ist voller
Leut!

*Oh, aguanta'm ferm, estimada!
D'embriaguesa amorosa
cauré altrament als teus peus,
i el jardí està ple de gent.*

Dora Pejačević (1885-1923)

Zwei Schmetterlinglieder, op. 52 – Dues cançons de papallones

Text de Karl Friedrich Henckell (1864-1929)

Gold'ne Sterne, blaue Glöckchen

Gold'ne Sterne, blaue
Glöckchen,
Wieviel wonnevolle Kelche!
Welche Schimmerpracht, ach,
welche
Samtenen und seidnen
Röckchen!
Blaue Glöckchen, goldne
Sterne,
Tausend Blüten seh ich
winken,
Weiche Blüten nah und ferne,
Nur aus einer sollt ich
trinken?
Daß ich das doch nimmer
lerne!...
Goldne Sterne...
Blaue Glöckchen...

Estrelles daurades, campanetes blaves

*Estrelles daurades, campanetes
blaves,
quants calzes plens de felicitat!
Quina radiant esplendor, ai,
quantas
faldilles de vellut i de seda!
Campanetes blaves, estrelles
daurades,
veig milers de flors que
parpellegen,
flors tendres properes i
llunyanes,
¿només d'una haig de beure?
Això és el que mai no
aprendré...
Estrelles daurades...
Campanetes blaves...*

Schwebe du Schmetterling

Schwebe, du Schmetterling,
Schwebe vorbei!
Leben ist leichtes Ding,
Fühlst du dich frei.

Vola papallona

*Vola, papallona,
vola endavant!
La vida és una cosa lleugera,
et sents lliure!*

Leben ist Windeshauch,
Welt ist wie Gras,
Säuseln im Haselstrauch,
Elfischer Spaß.

*La vida és un ventijol,
el món és com l'herba,
xiuxiuejar en un arbust
d'avellaner,
plaer dels elfs.*

Rot ist das Heidekraut,
Grün ist der Klee,
Himmel, so weit er blaut,
Goldheller See.

*Vermell és el bruc,
verd és el trèvol,
el cel s'emblaveix molt ample,
una mar daurada.*

Schwebe, du Schmetterling,
Schwebe vorbei!
Über die Blumen schwing
Hoch dich, juchhei!

*Vola, papallona,
vola, endavant!
Vola damunt les flors,
enlaira't, visca!*

De *Sieben Lieder*, op. 23 – Set cançons

Text de Wilhelmine Gräfin Wickenburg-Almasy (1845-1890)

Taut erst Blauveilchen

Taut erst Blauveilchen aus
dem Schnee,
Dann zog ins Land der März,
Empfindet's doppelt Lust und
Weh,
Dann zog die Lieb' ins Herz.

La primera violeta blava apareix

*La primera violeta blava
apareix entre la neu
i llavors arriba març al país;
se senten doblats el plaer i el
dolor,
i llavors arriba l'amor al cor.*

Schwankt an dern Strauch der
Rosen Zier,
Dann glüht die Sommerzeit,
Es brachte keiner noch, gleich
dir,
Mir solche Seligkeit.

*L'esplendor de les roses oscil·la
sobre l'arbust,
i llavors lluu el temps d'estiu,
però no em portà, com a tu,
tanta beatitud.*

Reift im Geheg die blaue
Schleh',
Dann kam der Herbst heran,
Es hat mir keiner noch so
weh,
So weh wie du getan.

*El prunell blau creix en el clos,
i llavors s'acosta la tardor;
però això no em va fer tant de
mal,
com el que tu m'has fet.*

Arnold Schönberg (1874-1951)

De *Brettli Lieder*

Einfaltiges Lied

Text d'Hugo Salus (1866-1929)

König ist spazieren gangen,
Bloß wie ein Mensch
spazieren gangen,
Ohne Szepter und ohne
Kron',
Wie ein gewöhnlicher
Menschensohn.

Ist ein starker Wind
gekommen,
Ganz gewöhnlicher Wind
gekommen,
Ohne Ahnung, wer das wär',
Fällt er über den König her.

Hat ihm den Hut vom Kopf
gerissen,
Hat ihn über's Dach
geschmissen,
Hat ihn nie mehr
wiedergesehn!

Seht ihr's!
Da habt ihr's!
Das sag' ich ja!

Treiben gleich Allotria!
Es kann kein König ohne
Kron',
Wie ein gewöhnlicher
Menschensohn
Unter die dummen Leute
gehn!

Cançó simple

*El rei ha anat a passejar,
igual que un home que surt a
passejar,
sense ceptre i sense corona,
com un ésser humà normal.*

*S'ha girat un vent molt fort,
un vent absolutament normal,
sense saber qui era,
cau sobre el rei.*

*Li ha arrencat el capell del seu
cap,
l'ha enviat a sobre la teulada,
i no se l'ha vist mai més!*

*Mireu!
És així!
Jo ja ho deia!*

*Fer bogeries semblants!
Un rei sense corona,
com un ésser humà normal,
anar entre la gent estúpida!*

Der genügsame Liebhaber

Text d'Hugo Salus

Meine Freundin hat eine
schwarze Katze
Mit weichem knisterndem
Sammetfell,
Und ich, ich hab' eine
blitzblanke Glatze,
Blitzblank und glatt und
silberhell.

Meine Freundin gehört zu
den üppigen Frauen,
Sie liegt auf dem Divan das
ganze Jahr,
Beschäftigt das Fell ihrer
Katze zu krauen,
Mein Gott ihr behagt halt das
sammtweiche Haar.

Und komm' ich am Abend die
Freundin besuchen,
So liegt die Mieze im Schoße
bei ihr,
Und nascht mit ihr von dem
Honigkuchen
Und schauert, wenn ich leise
ihr Haar berüh.

Und will ich mal zärtlich tun
mit dem Schatze,
Und daß sie mir auch einmal
"Eitschi" macht,
Dann stülpe ich die Katze auf
meine Glatze,
Dann streichelt die Freundin
die Katze und lacht.

L'amant acontentadís

*La meva amiga té un gat negre
amb una pell suau i vellutada,
i jo, tinc una calba brillant,
brillant i llisa i lluent com
l'argent.*

*La meva amiga forma part de
les dones voluptuoses,
jeu al sofà durant tot l'any,
ocupada d'acaronar la pell del
seu gat,
Déu meu, només li plauen
aquests dolços pèls.*

*I quan arribo al vespre a visitar
la meva amiga,
el gat jeu a la seva falda,
i llamineja amb ella pastels de
mel
i s'esgarrija quan toco suaument
els seus cabells.*

*I quan vull ésser afectuós amb el
meu tresor,
perquè ella pugui dir-me una
vegada més "bufó"
posa el gat damunt la meva
calba
i llavors l'amiga acarona el gat i
riu.*

Gigerlette

Text d'Otto Julius Bierbaum (1865-1910)

Fräulein Gigerlette
Lud mich ein zum Tee.
Ihre Toilette
War gestimmt auf Schnee;
Ganz wie Pierrette
War sie angetan.
Selbst ein Mönch, ich wette,
Sähe Gigerlette
Wohlgefällig an.

War ein rotes Zimmer,
Drin sie mich empfing,
Gelber Kerzenschimmer
In dem Raume hing.
Und sie war wie immer
Leben und Esprit.
Nie vergess ich's, nimmer:
Weinrot war das Zimmer,
Blütenweiss war sie.

Und im Trab mit Vieren
Fuhren wir zu zweit
In das Land spazieren,
Das heisst Heiterkeit.
Daß wir nicht verlieren
Zügel, Ziel und Lauf,
Saß bei dem Kutschieren
Mit den heissen Vieren
Amor hinten auf.

Mahnung

Text de Gustav Hochstetter (1873-1944)

Mädel sei kein eitles Ding,
Fang dir keinen
Schmetterling,
Such dir einen rechten Mann,
Der dich tüchtig küssen kann
Und mit seiner Hände Kraft,
Dir ein warmes Nestchen
schafft.

*Senyoreta Gigerlette,
convidi'm a prendre el te.
El seu pentinat
era ple de neu;
igual que Pierrette,
anava vestida.
Fins i tot un monjo, aposto,
miraria a Gigerlette
amb gran plaer.*

*Era una cambra vermella,
on ella em rebé,
llum groga d'espelmes
hi havia a la cambra.
I ella estava com sempre,
tota vida i esperit.
Mai no l'oblidaré, mai:
la cambra era com de vi negre,
ella com una flor blanca.*

*I en un trot de quatre
anàvem nosaltres dos
a passejar pel país
que s'anomena Alegria.
Per no perdre
brides, destí i camí,
seia amb el cotxer
amb els quatre ardents,
Amor anava al darrere.*

Advertiment

*Noia, no siguis frívola,
no cacis cap papallona,
busca un home recte,
que et pugui besar hàbilment,
i que amb la força de les seves
mans
et construeixi un niu calent.*

Mädel, Mädel, sei nicht
dumm,
Lauf nicht wie im Traum
herum,
Augen auf! ob Einer kommt,
Der dir recht zum Manne
taugt.
Kommt er, dann nicht lang
bedacht!
Klapp! die Falle zugemacht.

*Noia, noia, no siguis estúpida,
no vagis com en un somni,
els ulls oberts! Per si ve algú
que et pugui servir com a marit.
Si ve, no dubtis gaire!
Clap! Tanca la trampa.*

Liebes Mädel sei gescheit,
Nütze deine Rosenzeit!
Passe auf und denke dran,
Daß du, wenn du ohne Plan
Ziellos durch das Leben
schwirrst,
Eine alte Jungfer wirst.

*Noia estimada, sigues llesta,
aprofita la teva joventut!
Vès amb compte i pensa
que tu, sense un pla,
aniràs sense objectiu per la vida,
et quedaràs per vestir sants.*

Liebes Mädel sei gescheit,
Nütze deine Rosenzeit.
Passe auf und denke dran!
Denk daran.

*Noia estimada, sigues llesta,
aprofita la teva joventut.
Vès amb compte i pensa!
Pensa-hi!*

Hanns Eisler (1898-1962)

De Hollywooder Liederbuch - Cançoner de Hollywood

Text de Bertolt Brecht (1898-1956)

An den kleinen Radioapparat

Du kleiner Kasten, den ich
flüchtend trug
Daß meine Lampen mir auch
nicht zerbrächen
Besorgt vom Haus zum
Schiff, vom Schiff zum Zug
Daß meine Feinde weiter zu
mir sprächen

Al petit aparell de ràdio

*Caixeta que em vaig emportar
en fugir,
perquè les meves vàlvules no
se'm trenquessin,
cuidades de casa al vaixell, del
vaixell al tren,
perquè els meus enemics em
continuessin parlant,*

An meinem Lager und zu
meiner Pein
Der letzten nachts, der ersten
in der Früh
Von ihren Siegen und von
meiner Müh:
Versprich mir, nicht auf
einmal stumm zu sein!

Speisekammer 1942

Oh, schattige Kühle! Einer
dunklen Tanne
Geruch geht nächtlich
brausend in dich ein
Und mischt sich mit der
süßen Milch aus großer
Kanne
Und dem des Räucherspecks
am kalten Stein.

Bier, Ziegenkäse, frisches Brot
und Beere
Gepflückt am grauen Strauch,
wenn Frühtau fällt!
Oh sic, könnt ich laden euch,
die überm Meere
Der Krieg der leeren Mägen
hält!

Über den Selbstmord

In diesem Lande und in dieser
Zeit
Dürfte es trübe Abende nicht
geben,
Auch hohe Brücken über die
Flüsse.
Selbst die Stunden zwischen
Nacht und Morgen
Und die ganze Winterzeit
dazu, das ist gefährlich!

*en el meu cau i per la meva
pena,
l'última cosa a la nit, la primera
a la matinada,
de les seves victòries i la meva
fatiga:
Promet-me que mai no et
quedaràs muda!*

Rebost 1942

*Oh, ombrívola frescor! L'olor
d'un avet fosc
entra bronzint cada nit dintre
teu
i es barreja amb la dolça llet de
la gran gerra
i amb la cansalada fumada en
una pedra fresca.*

*Cervesa, formatge de cabra, pa
fresc i baies
collides de l'arbust gris, quan
cau la rosada primerenca!
Oh, si pogués convidar-vos als
que, més enllà dels mars,
la guerra us manté els estómacs
buits!*

Sobre el suïcidi

*En aquest país i en aquesta
època
no hi hauria d'haver vespres
ombrívols,
ni tampoc alts ponts sobre els
rius.
Àdhuc en les hores entre la nit i
el matí
i en tot el període d'hivern, això
és perillós!*

Denn angesichts des Elends
Werfen die Menschen in
einem Augenblick
Ihr unerträgliches Leben fort.

*Perquè, davant de la misèria,
la gent llença en un moment
la seva vida insuportable.*

Hotelzimmer 1942

An der weißgetünchten Wand
Steht der schwarze Koffer mit
den Manuskripten.
Drüben steht das Rauchzeug
mit dem kupfrnen
Aschenbecher
Die chinesische Leinwand,
zeigend den Zweifler
Hängt darüber. Auch die
Masken sind da,
und neben der Bettstelle
Steht der kleine sechslampige
Lautsprecher.
In der Frühe
Drehe ich den Schalter um
und höre
Die Siegesmeldungen meiner
Feinde.

Cambra d'hotel 1942

*A la paret emblanquinada
hi ha la maleta negra amb els
manuscrits.
Més enllà hi ha l'equip de fumar
i el cendrer de coure.
La pantalla xinesa, assenyalant
al dubtós,
està penjada al damunt. I també
hi ha les màscares,
i al costat del llit
hi ha el petit altaveu de sis
vàlvules.
De bon matí
encenc l'interruptor i escolto
les notícies amb les victòries dels
meus enemics.*

Die Stadt ist nach den Engeln genannt

Die Stadt ist nach den Engeln
genannt
Und man begegnet
allenthalben Engeln.
Sie riechen nach Öl und
tragen goldene Pessare
Und mit blauen Ringen um
die Augen
Füttern sie allmorgenlich die
Schreiber
in ihren Schwimmpfählen.

La ciutat es diu com els àngels

*La ciutat es diu com els àngels
i s'hi troben àngels per tot arreu.
Fan olor de petroli i porten
pessaris daurats
i amb anells blaus entorn dels
ulls
nodreixen cada matí els
escriptors
en les seves piscines.*

Diese Stadt hat mich belehrt

Aquesta ciutat m'ha reviscolat

Diese Stadt hat mich belehrt,
Paradies und Hölle
können eine Stadt sein.
Für die Mittellosen
ist das Paradies die Hölle.

*Aquesta ciutat m'ha reviscolat.
Paradís i infern
poden ser una ciutat.
Pels indigents
el paradís és l'infern.*

Kurt Weill (1900-1950)

Nannas Lied – Cançó de Nanna

Text de Bertolt Brecht

Meine Herren, mit siebzehn
Jahren
kam ich auf den Liebesmarkt
und ich habe viel erfahren.
Böses gab es viel,
doch das war das Spiel.
Aber manches hab ich doch
verargt.
Schließlich bin ich ja auch ein
Mensch.

*Senyors meus, amb disset anys
vaig arribar al mercat de la
vida
i vaig aprendre molt,
hi havia molt de dolent,
però aquest era el joc,
i algunes coses no les puc
censurar.
(Finalment també soc humana.)*

Gott sei Dank geht alles
schnell vorüber,
auch die Liebe und der
Kummer sogar.
Wo sind die Tränen von
gestern abend?
Wo ist der Schnee vom
vergangenen Jahr?

*Gràcies a Déu tot passa molt
ràpid,
i àdhuc l'amor i les penes també.
On són les llàgrimes d'ahir al
vespre?
On és la neu de l'any passat?*

Freilich geht man mit den
Jahren
leichter auf den Liebesmarkt
und umarmt sie dort in
Scharen.
Aber das Gefühl
wird erstaunlich kühl,
wenn man damit allzuwenig
kargt.
Schließlich geht ja jeder Vorrat
zu Ende.

*Certament s'aprèn amb els anys
més lleugeresa al mercat de
l'amor
i allà hom s'abraça en grups,
però els sentiments
queden sorprenent freds
quan hom se'ls estalvia.
(Finalment totes les previsions
s'acaben.)*

Gott sei Dank geht alles
schnell vorüber,
auch die Liebe und der
Kummer sogar.
Wo sind die Tränen von
gestern abend?
Wo ist der Schnee vom
vergangenen Jahr?

Und auch wenn man gut das
Handeln
lernte auf der Liebesmess':
Lust in Kleingeld zu
verwandeln
wird doch niemals leicht.
Nun, es wird erreicht.
Doch man wird auch älter
unterdes.
Schließlich bleibt man ja nicht
immer siebzehn.

Gott sei Dank geht alles
schnell vorüber,
auch die Liebe und der
Kummer sogar.
Wo sind die Tränen von
gestern abend?
Wo ist der Schnee vom
vergangenen Jahr?

*Gràcies a Déu tot passa molt
ràpid,
i àdhuc l'amor i les penes també.
On són les llàgrimes d'ahir al
vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*I encara que hom porti bé el
negoci,
aprèn del mercat de l'amor
a canviar plaer per xavalla,
tot i que no sempre és fàcil.
Sí, es pot aconseguir,
però entretant hom es farà més
gran.
(Finalment hom no es queda
sempre als disset).*

*Gràcies a Déu tot passa molt
ràpid,
i àdhuc l'amor i les penes també.
On són les llàgrimes d'ahir al
vespre?
On és la neu de l'any passat?*

Der Abschiedsbrief – La carta de comiat

Text d'Erich Kästner (1899-1974)

Zwei Stunden sitz' ich schon
im Cafe Bauer.
Wenn du nicht willst, dann
sag mir' s ins Gesicht.
Deswegen wird mir meine
Milch nicht sauer,
Ich pfeif' auf dich, mein
Schatz, na schön, denn nicht.

*Ja fa dues hores que m'assec al
Cafè Bauer.
Si no vols, digues-m'ho a la
cara.
Per això no es tornarà agra la
meva llet,
me'n ric de tu, mon tresor, i ja
està!*

Du brauchst nicht denken,
daß ich dich entbehre,
Mit dem Verkehr mit mir, das
ist jetzt aus!
Auch ich hab' so etwas wie
eine Ehre.
Laß dich nicht blicken Schatz,
sonst fliegst du 'raus!

Du bist der erste nicht, der so
verschwindet.
Das hab' ich nicht an dir
verdient, mein gutes Kind!
Du glaubst doch nicht, daß
sich nicht noch ein and' rer
findet?
Es gibt noch welche, die
bequemer für mich sind.

Ich hab' das Grüne an aus
Poppelin,
Das Loch d' rin hast du auch
hineingerissen.
Du weißt, es reicht mir nur bis
zu den Knien.
Ich hab' auch noch ein
anfang' nes Kissen.

Das solltest du am Heil' gen
Abend kriegen,
Das ist nun aus, und mir auch
einerlei.
Es werden öfters andre darauf
liegen,
Denn was vorbei ist, Schatz,
das ist vorbei!

*No cal que pensis que et trobaré
a faltar,
ara la nostra relació s'ha
acabat!
Jo també tinc com una mena
d'honor,
no t'ho pensis gaire, tresor, o
volaràs!*

*No ets el primer, que desapareix
així,
no m'ho mereixo de tu, noi
estimat!
No et penses que n'hi pugui
haver encara un altre?
N'hi ha alguns que em són més
còmodes.*

*Porto el vestit verd de popelín,
i l'obertura que té també t'ha
meravellat.
Saps? Només m'arriba fins als
genolls.
També tinc un coixí començat.*

*L'havies de rebre la Nit de
Nadal,
però això s'ha acabat, i m'és
igual.
N'hi haurà sovint molts d'altres,
de manera que el que s'ha
acabat, tresor, s'ha acabat!*

També et pot interessar...

Palau Grans Veus

Divendres, 09.05.25 – 20 h

Sala de Concerts

Schubert: *Schwanengesang*, D. 957 (El cant del
cigne) i altres *lieder*

Andrè Schuen, baríton

Daniel Heide, piano

Liebesbotschaft, D. 957/1

Kriegers Ahnung, D. 957/2

Frühlingssehnsucht, D. 957/3

Ständchen, D. 957/4

Aufenthalt, D. 957/5

In der Ferne, D. 957/6

Herbst, D. 945

Abschied, D. 957/7

Bei dir allein, D. 866/2

Der Wanderer an den Mond, D. 870

Wiegenlied, D. 867

Am Fenster, D. 878

Der Atlas, D. 957/8

Ihr Bild, D. 957/9

Das Fischermädchen, D. 957/10

Die Stadt, D. 957/11

Am Meer, D. 957/12

Der Doppelgänger, D. 957/13

Die Taubenpost, D. 965A

Preus: de 25 a 38 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Josep Colomer Viure – Josep

Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura –
Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens
– Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas
Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Joan Oller i
Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Carla Sanfeliu –
Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador
Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

